

Arrest

nr. 74 683 van 7 februari 2012
in de zaak RvV X /

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 23 mei 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 2 maart 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard, aan verzoeker ter kennis gebracht op 22 april 2011.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat L. LUYTENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 16 november 2010, dient op 18 november 2010 een asielaanvraag in bij de bevoegde autoriteiten.

Op 27 december 2010 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

Op 25 januari 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ontvankelijk wordt verklaard.

Op 23 februari 2011 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing waarbij aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd. Tegen deze beslissing dient verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad). Bij arrest nr. 62 733 van 18 mei 2011 van de Raad wordt het beroep van verzoeker verworpen en worden hem de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Op 2 maart 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard. Dit is thans de bestreden beslissing.

De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 27.12 2010 werd ingediend door :
(...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 25.01.2011 heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden:

Dat de voorgelegde medische attesten geen aanleiding kunnen geven tot het toekennen van een machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980.

De arts-attaché stelt in haar verslag dat uit de door betrokkene voorgelegde medische attesten blijkt dat hij lijdt aan een aandoening waarvoor hij medicamenteus behandeld wordt. Verdere behandeling en (gespecialiseerde) opvolging blijken noodzakelijk (zie gesloten omslag in bijlage).

Betrokkene kan reizen. Er blijkt geen actuele medische noodzaak tot mantelzorg.

Dusdanig stelt zich de vraag naar de behandelings- en opvolgingsmogelijkheden in het herkomstland van betrokkene, zijnde Macedonië.

Uit het verslag van de arts-attaché en de gegevens opgenomen in het administratieve dossier van betrokkene blijkt dat de nodige medicatie, behandeling en opvolging beschikbaar zijn in Macedonië (zie gesloten omslag in bijlage en administratief dossier DVZ)

De arts-attaché komt dan ook tot de conclusie dat de aandoeningen van betrokkene, hoewel hij lijdt aan een aandoening die kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien de nodige medicatie, behandeling en opvolging beschikbaar zijn in Macedonië.

Dusdanig stelt zich de vaag naar de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen in het herkomstland van betrokkene zijnde Macedonië.

Macedonië kent een systeem van sociale zekerheid Dit is een recht voor alle Macedonische burgers, welke werd ingeschreven in de Macedonische grondwet. Het sociale zekerheidssysteem dekt het overgrote deel van de Macedonische bevolking, wordt voornamelijk gefinancierd met individuele bijdragen en omvat een verplichte zorgverzekering, een systeem van werkloosheidsuitkeringen en een pensioensysteem. Het voordelen-pakket omvat onder meer basisgezondheidszorg (regelmatige check-ups dringende medische hulp, thuisverzorging, medicijnen, ...), gespecialiseerde hulp en kosten verbonden aan hospitalisatie.

Er dient opgemerkt te worden dat het medisch advies van de arts-attaché niet vermeld dat betrokkene arbeidsongeschikt is. Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat hij, ondanks zijn ziekte, niet in staat zou zijn een beroepsactiviteit uit te oefenen en zodoende een inkomen te verwerven. Er kan dan ook van uitgegaan worden dat hij in staat is in te staan voor eventuele bijkomende kosten verbonden aan de nodige behandeling.

Tenslotte dient opgemerkt te worden dat betrokkene tijdens zijn interview met de asiendiensten (13.12.2010) verklaarde dat zowel zijn beide ouders, broer als zus nog in Macedonië verblijven. Er zijn geen aanwijzingen dat deze niet in staat zouden zijn een beroepsactiviteit uit te oefenen en zodoende een inkomen te verwerven. Er kan dan ook van uitgegaan worden dat zij in staat zijn in te staan voor eventuele bijkomende kosten verbonden aan de medische behandeling van hun zoon/broer.

Dat de financiële toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen bijgevolg voldoende gegarandeerd is.

Betrokkene was, voorafgaand aan zijn verblijf in België, woonachtig was in de stad K. (K.) (cfr. zijn eigen verklaringen ten opzichte van de asiendiensten op 13.12.2010). Betrokkene kan voor de nodige zorgen zowel terecht in K. als in de Macedonische hoofdstad Skopje - gelegen op zo'n 20 km van K. - waar verschillende, al dan niet gespecialiseerde, ziekenhuizen en/of artsen gevestigd zijn.

Dat de geografische toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen bijgevolg voldoende gegarandeerd is.

Dit alles in overweging genomen bestaat er ook een bezwaar tegen een terugkeer naar Macedonië.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit

of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het leed waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)"

Op 24 mei 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, van de artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (hierna verkort EVRM) en van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Ter adstruering van zijn middel zet verzoeker uiteen wat volgt:

“Opmerking

Verzoeker kan het eens zijn met het feit dat de beoordeling van de beschikbaarheid en de - geografische en financiële - toegankelijkheid van de MEDICATIE behoort tot de ruime appreciatiebevoegdheid van de Staatssecretaris.

Niettemin is er een belangrijk element dat niet in overweging werd genomen in de beoordeling van de gegrondheid van de aanvraag op grond van artikel 9ter:

Doordat de bestreden beslissing geen rekening houdt met de oorzaken van het aangehaalde “ernstig post traumatisch stress syndroom”, namelijk “veroorzaakt door de oorlogsgruwelen, die hij in zijn nachtmerries visueel weer als echt beleefd.”

Terwijl het dus niet zorgvuldig en redelijk kan genoemd worden dat in de bestreden beslissing op geen enkel ogenblik verwezen wordt naar de oorzaak van het post traumatisch stresssyndroom.

Terwijl het terugsturen naar Macedonië, ook al was de medicatie daar beschikbaar en toegankelijk, ernstige vragen doet rijzen bij het mogelijk risico op schending van artikel 3 EVRM.

Terwijl algemeen aanvaard is in de psychiatrische literatuur dat het terugsturen van een slachtoffer naar de plek waar een trauma is ontstaan mogelijks als een trigger kan werken met retraumatisatie als gevolg en mogelijks verergering van de psychische toestand.

Terwijl het bij de beoordeling van een psychiatrische aandoening dus niet volstaat om te verwijzen naar een eventuele beschikbaarheid van medicatie en de toegankelijkheid ervan maar dat noodzakelijkerwijze moet onderzocht worden of het terugsturen van een patiënt naar de plaats waar het PTSS is ontstaan geen risico inhoudt op retraumatisatie, en waarom niet en dat dit inderdaad onontbeerlijk is in het licht van het respect van artikel 3 EVRM

Terwijl dit basisprincipe duidelijk is en volledig genegeerd werd door de bestreden beslissing.

Terwijl de bestreden beslissing aldus ook duidelijk een beoordelingsfout maakt en de motiveringsverplichting schendt.

Het feit dat een zo essentieel gegeven niet werd onderzocht, geeft tevens blijk van onzorgvuldigheid."

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde wet verplicht de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071, RvS 19 maart 2004, nr. 129.466, RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171, RvS 27 juni 2007, nr. 172.821).

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan deze werd genomen.

De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerende motief aan op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt immers verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, zijnde artikel 9ter van de vreemdelingenwet en naar de feitelijke gegevens die eraan ten grondslag liggen, met name dat uit het bijgevoegde attest van de arts-attaché, dat deel uitmaakt van de motivering van de bestreden beslissing, blijkt dat het ernstig posttraumatisch syndroom, de permanente hoofdpijn van verzoeker en zijn totaal gestoorde slaap, ongewone dagmoedigheid en vermoeidheid, vermindering van concentratie en geheugenfunctie, zware depressie en permanente angst, dient beschouwd te worden als een problematiek die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt. Doch besluit de arts-attaché dat er *in casu* geen reëel risico bestaat op een onmenselijke en vernederende behandeling aangezien de behandeling en opvolging beschikbaar zijn in Macedonië. De arts-attaché besluit dat er vanuit een medisch standpunt geen bezwaar is tegen een terugkeer naar het herkomstland. De arts-attaché wijst erop dat een verdere evaluatie van de toegankelijkheid van de zorgen aangewezen is om de continuïteit van de medische zorgen te garanderen. In de bestreden beslissing wordt de toegankelijkheid verder onderzocht en uitgebreid besproken, om dan tot de conclusie te komen dat er geen problemen zijn wat de toegankelijkheid van de medische zorgen betreft. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze omstandige motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Deze motivering die verzoeker zonder meer toelaat kennis te nemen van de motieven in feite en in rechte die de bestreden beslissing onderbouwen, is pertinent en draagkrachtig.

Verzoeker bekritiseert de motieven waardoor hij aantoont de juridische en feitelijke overwegingen te kennen. De bestreden beslissing geeft duidelijk en op afdoende wijze de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen. Een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht wordt niet aangetoond. In zoverre verzoeker het niet eens is met de in de bestreden beslissing uiteengezette motieven, voert hij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aan.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad om zich bij de beoordeling van de aanvraag om machtiging tot verblijf in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Onderzoek van een mogelijke schending van de materiële motiveringsplicht vergt *in casu* een onderzoek naar de toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden :

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoonst op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.”

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoeker in zijn verzoekschrift de beoordeling door de gemachtigde van de staatssecretaris over de beschikbaarheid en de geografische en financiële toegankelijkheid van de medicatie in het land van herkomst niet betwist.

Verzoeker stipt aan dat er geen rekening werd gehouden met de oorzaken van zijn ernstig posttraumatisch stress syndroom veroorzaakt door oorlogsgruwelen. Hij verduidelijkt dat uit de psychiatrische literatuur blijkt dat het terugsturen van een slachtoffer naar de plek waar een trauma is ontstaan mogelijks als een trigger kan werken met retraumatisatie als gevolg. Aldus blijkt dat verzoeker het niet eens is met de medische beoordeling van zijn situatie. In zoverre verzoeker aan de Raad zou vragen om zijn medische situatie te herevalueren, merkt de Raad op dat zulks niet tot zijn bevoegdheid behoort. De Raad kan in toepassing van de marginale controle die hij kan uitoefenen om de wettigheid van een bestreden beslissing te beoordelen, enkel nagaan of er rekening werd gehouden met alle voorgelegde stukken.

Zowel uit de bestreden beslissing, als uit het administratief dossier blijkt dat de aandoening van verzoeker aan een uitvoerig medisch onderzoek werd onderworpen. De arts-attaché heeft het voorgelegde attest van de neuropsychiater aan een grondig onderzoek onderworpen. Er kan dus worden aangenomen dat de arts-attaché een goed beeld had van de aandoening van verzoeker en met kennis van zaken oordeelde dat voor deze aandoening niet alleen de nodige medicatie, maar ook de nodige medische behandeling in medisch-technische zin beschikbaar zijn in Macedonië, ervan uitgaande dat de behandelings- en opvolgingsmogelijkheden in het land van herkomst voorzien in een aanpak van de psychiatrische of neuropsychiatrische gevolgen bij de terugkeer naar het land van herkomst van een man met het posttraumatisch stress syndroom. Verzoeker slaagt er niet in aan te tonen dat binnen het geheel van de aandoening waaraan hij lijdt, het aspect van de psychische gevolgen gepaard gaande met een terugkeer naar het herkomstland, niet zou zijn meegenomen in het onderzoek naar de behandelings- en opvolgingsmogelijkheden zoals door de arts-attaché gevoerd in diens advies en opgenomen in de bestreden beslissing. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat zijn medische problematiek niet op een zorgvuldige wijze werd onderzocht, noch dat de bestreden beslissing steunt op kennelijk onredelijke motieven.

Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij aanvoert dat een gedwongen terugkeer naar Macedonië, gegeven zijn ziektebeeld een schending uitmaakt van artikel 3 van het EVRM. In voorliggende zaak heeft de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid namelijk geverifieerd of verzoeker kon reizen en vastgesteld dat de medische zorgen die hij nodig heeft in het land waarheen hij zich dient te begeven, beschikbaar en toegankelijk zijn. Hiervoor wordt verwezen naar bovenvermelde bespreking. Het feit dat verzoeker niet tot een verblijf in België gemachtigd wordt, heeft dan ook niet tot gevolg dat zijn recht op leven wordt miskend of dat hij onderworpen wordt aan foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat betrokkene kan reizen en dat er geen actuele medische noodzaak is tot mantelzorg. Deze vaststellingen worden door verzoeker niet ontkend of weerlegd. Er dient tevens op gewezen te worden dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens niet het recht waarborgt om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land waarheen de vreemdeling zich dient te begeven en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand van een vreemdeling beïnvloedt niet volstaat om een schending van die bepaling op te leveren (EHRM 27 mei 2008, nr. 26.565/05, N./ Verenigd Koninkrijk). Een schending van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond.

In diezelfde zin is er evenmin een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel dat aan de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411, RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Verzoeker maakt niet aannemelijk, zoals blijkt uit wat voorafgaat, dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid bij het nemen van de bestreden beslissing niet uitging van een correcte feitenfinding of dat laatstgenoemde onzorgvuldig was bij de voorbereiding van de beslissing. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

Wat betreft de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel stelt de Raad vast dat verzoeker geen middelen ontwikkelt om de schending van dit beginsel te staven, zodat dient te worden vastgesteld dat de schending van het redelijkheidsbeginsel niet op een ontvankelijke wijze werd aangevoerd, minstens valt deze aangevoerde schending samen met de hiervoor besproken grieven.

Een schending van de door verzoeker ingeroepen bepalingen wordt niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU